

XLVIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Testamentsseksefutorer.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 7de Marts 1899.)

Udvalget er enig i, at der er Anledning til en ny Lov om Testamentsseksefutorer eller — som de rettere bør kaldes — Testamentsfuldbyrdere, men mener, at Lejligheden bør benyttes til at samle de derom gældende Regler — for saa vidt de bør vedblive at bestaa — paa eet Sted. Nu findes de spredte rundt omkring i forskellige til Dels meget gamle Forordninger, Plakater, Love o. s. v. Derfor fremtræder det Forflag, Udvalget indstiller, som et samlet nyt Lovforflag, men i Virkeligheden indeholder det, afsat fra de ny Regler, som Regeringens Forflag indeholder eller giver Anledning til, i det væsentlige kun, hvad der nu er gældende Ret, dog at man har benyttet Lejligheden til at bortskære saadanne Bestemmelser, som man fandt forældede eller kun egnede til at volde Besvær for alle Parter. Med Hensyn til, hvad der er gældende Ret, har man væsentlig holdt sig til den Fremstilling, som Ministeriet i dets som Bilag hertil aftrykte Skrivelse til det daværende Udvalg af 10de April 1897 har henvist til, nemlig Professor Deunghers Værk: „Den danske Skifteret“, Side 710—25. Selvfølgelig har man ikke

medtaget de Regler, som den her omhandlede Form for Skiftebehandling har tilfælles med den almindelige, men i saa Henseende indskrænket sig til at henvise til Skifteloven af 30te November 1874. Ligeledes har man ikke medtaget de Pligter, som paahvile de offentlige Myndigheder over for Skifteretterne — ordinære eller ekstraordinære — navnlig med Hensyn til rigtig Indbetaling af Afgifterne til det offentlige. Det øvrige, altsaa det, der i Virkeligheden er særligt for denne Art af Skifte, haaber man derimod at have faaet med; det er i Virkeligheden ikke meget. Man gaar ud fra, at, naar en Testamentsfuldbyrder har denne Lov og saa tillige saadanne nyere Love som Stempel-Loven, Loven om umyndiges Midler af 26de Maj 1868, Skifteloven og Skiftegebyrloven, saa har han i det væsentlige, hvad han behøver for at kunne se, hvilke Regler han har at rette sig efter.

Med Hensyn til de ny Regler om Behandling ved Testamentsfuldbyrdere, som vort Forflag indeholder, skal følgende fremhæves:

§ 1 er intet nyt. — § 2 er det fastslaaet som Hovedregel, hvad allerede